

PÜNKÖSDI LEVELEM

Szekeres István

Nyelvünkre, kultúránkra a végzetes határokat nem csak Trianonban, majd Párizsban erőszakolták ránk 1947-ben. Itt van az már: **KÖZÖTTÜNK IS!**

— Mi lenne, ha *nyelvünk és sajátos kultúránk* megszűnne létezni **Hazánkban**: — a **Kárpát-medencében?** —

— Nyolc évtized megélt ismereteimet összegezve: — **Semmi...**

Azon kívül, hogy a hamvainkon tovább gyarapodó szomszéd népek — *némán, vagy hangot is adva: Örülnének!* S épp úgy eltüntetnék *létünk maradék nyomait is*, ahogy már eltüntették **Hazánk** kétharmadában, a több mint évezredes államunk emlékezetére emelt emlékműveket; nyelvünk és kultúránk jeles személyeinek szobrait; a nyelvünkön oktató egyetemeinket, iskoláinkat, — **nyelvünk ősi használatának jogával együtt!**

S a már nem is rejtett gondolataikat időnként *olyan térképeken is bemutatják*, ahol **Magyarország nem létezik!** Hozzáteve még azt is, hogy: „**Ez Magyarország jövője!**”

S ezt tényként **CSAK** az éli meg személyesen, — akire sokszor rászóltak már **a felmenőim kiontott vérével öntözött Hazám földjén**, hogy: **Ne beszéljen magyarul!** Vagy ki sem szolgáltak, ha valamit magyar nyelven kértem...

— **A velünk nem szomszédos népeknek** pedig, — még annyit sem jelentenénk, mint az ókorban kihalt, egyik vagy másik nép nyelvének és kultúrájának megszűnése. Emléke.

Mert *nyelvünk és kultúránk* — csak nekünk érték, akik *benne élünk; benne lélegzünk; benne dobog a szívünk*, amíg csak élünk. Mert:

Elnémulásával elnémulna minden, ami a benne élő ősi nyelvünket, kultúránkat évezredek óta élteni, létünket meghatározza.

— **Ezért, a nyolc évtized meg -és átélt ismereteimmel** (és Hazám történelmének elmélyült ismeretével), *fel kell tennem a kérdést a rohamosan fogyó, még maradék nyelvünkben élőknek SZEMÉLY SZERINT IS:*

— **Értéknek tartja? ősi nyelvünket és kultúránkat? S ha igen:** ’

— Mit tett eddig, és **mit tesz MA és a JÖVŐBEN** — **a megmaradásáért...?!** — Vagy csak *ingyen használja?* — amit **NEM INGYEN kapott!** Mert mindennél súlyosabb árat fizettünk érte!

Eleink és felmenőink csontjaival bevetett, vérükkel öntözött ez a föld! a Kárpát-medencében, — ahol nyelvünk bódító szépsége, virágzó csodáival — ugyan még létezik, de...

— **Meddig létezik...?!**

Az elmúlt évezredben **a keresztény Európát** (is) **védő** háborúink után, a még nyelvünkben élő *maradék népünket*, immár egy évszázada, több mint évezredes *nyelvünket megtartó államával* a **Nagy-Trianon kastélyban**, majd **1947-ben Párizsban**, — ismét szétosztották szomszédaink között. A **nyelvünkben élők harmadát, jog és tulajdonfosztottá** tették!

A **nyelvünkben és kultúránkban élők részaránya**, a már enyhén gyarapodó 54,6%-ról, egy évszázad alatt, **majdhogy megfeleződött Hazánkban**, a Kárpát-medencében! —

Ezért — ne legyünk önhittek! Ne éljünk illúziókban! Mert nem maradt más lehetősége megmaradásunknak, minthogy: — Ismét és ismét, végig gondoljuk nyelv és kultúraveszejtő történelmünket! Hazánk — felmenőink csontjai felett!

— Kik, és mikor vétettek (és vétenek ma is!!!) a nyelvünkben élők megmaradása ellen! Mert múltunk tanúságában, és jelenünk cselekményeiben van — a jövőnk!

Ősi nyelvünkben és kultúránkban megmaradásunk, — vagy végleges elhamvadásunk, amelyben egy évszázada: **BENNE ÉLÜNK!**

Elénk tárva, hogy adott lehetőségeink és — egy évezred pozitív példaképeinket követve, — mi is **ÖNZETLENÜL** úgy cselekedjünk, ahogy **ŐK** cselekedtek!

— Az **oszthatatlan NYELV** és **HAZASZERETET** sohasem állt, és sohasem állhat, **az önző, irigykedve gyűlölködő, EGYÉNI** és **OSZTÁLYÉRDEKEK** hatalmi szolgálatában!

Mert:

„Hányszor támadt tenfiad
szép hazám kebledre,
S lettél magzatod miatt
Magzatod hamvedre!”

— Ezek a sorok ma, — még igazabbak, a trianoni és párizsi „békediktálók” által **határokkal szétszaggatott, nyelvünkben élő maradékainknak!** —mint valaha!

Mert nyelvünkben **MEGMARADÁSUNKHOZ** a „békediktálótól” segítséget soha nem kaptunk! — és nem is várhatunk. **Sőt...**

Ország-maradékunk nyelvében élőkre hárul a **MÉRHETETLEN FELELŐSSÉG!** — hogy csontjainkkal bevetett, vérünkkel öntözött, szétszaggatott Hazánkban, — a még *nyelvünkben élők nyelvünkben maradását, mindig!* — minden lehetséges módon és eszközzel segítsük!

Mert **szétszaggatott népünk elszakított harmadán, HALÁLIG HŰ SZOLGAKÉNT** — csak mi segíthetünk!

— Ne ingyen használjuk a **LÉTÜNKET** és **ŐSI KULTÚRÁNKAT ÉLTETŐ** gyönyörű nyelvünket! Mert: Petőfi, Ady, József Attila, és még hosszan sorolható, költőink, íróink nyelve, — csak az **egyéni és közösségi áldozatvállalások egységében maradhat meg Hazánkban, a Kárpát-medencében!**

— Ezért, **nincs ma nagyobb hazafias tett** annál, hogy minden **anyagi és szellemi segítséget** — és **lehetséges jogi védelmet** — **megadjunk**, a még nyelvünkben élők elszakított harmadának!

Csak a sziklaszilárd, közös megmaradás érdekére épített összefogás — mentheti meg! — a nyelvünkben és műveltségünkben élésünk lehetőségét. S az, hogy **joguk legyen arra is szétszaggatott nemzetrészeinknek: KIKRE BÍZHATJÁK** a nyelvünkben élésük **minden eszközzel segítő feladatát!**

Mert — a **NYELVÜNKBEN ÉLŐ NÉPÜNK ÉS KULTÚRÁNK MEGMARADÁSÁNÁL fontosabb nem LÉTEZHET, NEM LÉTEZIK!** S akik nyelvünkben élve nem éreznek a megmaradásához semmi felelősséget, és megmaradásunk ellen használják: — **ÉRDEMTELENNÉ LETTEK A HASZNÁLATA JOGÁHOZ IS!**

Mert e világon ingyen: — **semmi nem adatik!** Csak a **tolvajoknak és rablóknak!** S ez így igaz, a **nyelvünket érdemtelenül használókra is!**

— Erdélyben és a Felvidéken sikerült a megszüntetettek helyébe, **ismét magyar oktatási nyelvű egyetemet** és több középiskolát létesíteni „**anyaországi**” segítséggel. Az elvett,

elrabolt állampolgárságot visszaadni mindazoknak, akik kérték, **s nem tiltja meg részükre a jogfosztó utódállamuk!** — hogy nyelvünkben és lélekben **ismét eggyé, együvé lehessünk.**

Mert:

nyelvünk megmaradása a Kárpát-medencében, csak nyelvünk, igaz történelmünk, és kulturális hagyományainkat szerető, **önzetlen, tevékeny szolgálaton alapulhat,** — amely **NEM az irigységre, öncélú hatalomra,** és nyelvünk megmaradásának **szolgáit rágalmazó gyűlöletszításra épül!** —

Ezért — **még több segítséget kell adni népünk elszakított, évezredes jogaitól és javaitól megfosztott harmadának!** — ahogy Ők is kiálltak 1956-ban a forradalmunk mellett! s oly sokan adták bitófán életüket Erdélyben is a remélt szabadságunkért.

Térjen vissza az a szépeplékű néhány nap örökre, ami az 1956-os forradalom ifjúságát, — a bátorságunkat jellemezte! **S ne elárulóink szellemi utódai legyenek példaképeink!**

Legyenek követendő példaképeink azok, akik három-négy gyermek felnevelésével is védtek s védik ma is nyelvünk megmaradását. Anyagi helyzetüktől majdhogy függetlenül. Mert:

„Látom, mit ők nem láttak, mert kapáltak,
öltek, öleltek, tették, amit kell.”

De, — **tesszük mi is? — amit kell...?! —**

— Tudom, — **hogy szinte reménytelenül írom levelem sorait.**

Oly sokan tagadják már meg a jogfosztott, NYELVÜNKBEN ÉLŐK elszakított harmadát!

De népmaradékunk hamvvedrében: MÁSKÉPP — NEM TEHETEK!

MERT MA a végzetes HATÁR: Már nem csak a Trianonban és Párizsban meghúzott határvonalakon húzódik.

Itt húzódik annál is végzetesebben, a Trianonban és Párizsban elszakított, még nyelvünkben élőket SEGÍTŐK, — és a SEGÍTŐK gyűlöletére uszítók között.